Pregaria.cat

Entrada

Perforar la realitat

Dius que estàs cansat de veure desgràcies. Una part molt important de les notícies ens posen davant dels ulls tantes catàstrofes, males cares, pandèmies i atrocitats, que al final acabes que no obres la televisió. Una mica de pau, si us plau!

El que passa és que les coses són el que són, per molt que no vulguem assabentar-nos-en. Fugint no arregles res. Una certa comoditat i serenitat i no marxar a dormir amb el cap carregat de desastres; això té un cert valor, però encara que ens n'oblidem, la realitat no deixa, per això, de ser la que és.

Què fer, doncs?.

Perforar la realitat

No negar-la, ni menys defugir-la, sinó "perforar-la" en el temps oportú, quan estàs sol o amb els amics–amics. I no diguem, si ets dels que pregues, quan fas aquell silenci que precedeix a la trobada amb Jesús.

La pregària, la contemplació sobre la vida que passa, la resposta a la Paraula Viva, la meditació, ajuden a perforar la realitat. Hi veus cares, signes, absències, amors i odis, injustícies, buidors i aquells subtils lligams que mostren els interessos reals, a cops rectes i altres vegades enganyosos, que ens venen la realitat al preu de tota mena d'egoismes.

Recorda, però, el que deia contínuament una mística anglesa del segle XIV, Juliana de Norwich: al final del final ***tot acabarà bé***. O és que potser Jesús no ha ressuscitat?

Perforar la realitat és cercar el que hi ha a sota de tantes aparences fins a trobar-hi les dimensions humanes.

Perforar la realitat és valorar el camí personal que afronta la vida, sap prendre postura i s'expressa humilment.

Perforar la realitat és intentar anar al fons, on hi ha el silenci, l'emoció, el batec i la relació. Costa d'arribar-hi, sens dubte, però és el que val de debò.

Perforar la realitat és entendre que sempre estem en procés, com ho està la societat, I preguntar-te: qui sóc realment? D'on vinc? Cap on vaig? Amb qui compto? Podré viure a ple pulmó?

Perforar la realitat és saber que el més important no és material, ni està supeditat a les balances, ni menys al mercat ni a la borsa. És estimar i deixar-se estimar, acollir i ser acollit, preguntar i rebre resposta, callar i trobar-te unit, viure pels altres i deixar que els altres visquin en el teu cor, creure i esperar.

Perforar la realitat, amb els ulls de la fe ajudada, és experimentar que en el fons de l'amor, la bondat, la relació, el perdó, l'entesa, el respecte i el diàleg.... no hi han unes idees, sinó una persona, humana i transcendent: Jesús. En Ell hi ha la trobada essencial de Déu i l'home.

Qui ho viu i es deixa trobar, experimenta una felicitat insuperable.

Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp , l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té, i compra aquell camp.

(Mateu 13, 44)